तिप्रस्यात्रुन्नेतारो नेष्ट्रचमसे नेष्टा च सामगाश्चवार उद्घातृचमसे ग्रावस्तुद्धोतृचमसे रित सर्व () पुरोडाशं यन्नमानसंख्यया विभव्यक्तेकं भागं पुनः सप्तद्शधा
विभव्य पूर्व गृरुपतेः पितॄणां सर्वर्रिप्रष्टोमवित्पण्डदानं कर्तव्यम् ततो द्वितीयं
भागमादाय सप्तद्शधा विभव्य ब्रह्मणः पितृभ्यः सर्वैः पिण्ड[दा]नं कर्तव्यम् ग्रयं
तु विशेषः ब्रह्मा यन्नमानवेन गृरुपतिचमसे ब्रह्मवकर्तृव्याच्चि ब्रह्मचमसे
रित रिकाधिकदित्रादिगृरुपतिपचे पूर्व सर्वगृरुपतिपितॄणां दानम् ततो ब्रह्मादिपितॄणामिति रिवनेव सर्वैश्वमितिः स्वचमसे यन्नमानचमसे च पिण्डदानं
कर्तव्यम् । रदानीमिदं विचार्यते किमृविग्भिः स्वस्विपतृभ्यो देया उत यन्नमानिपतृभ्य रित तत्राविशेषात्सम्बन्धिशब्दाच्च स्विपतृभ्य रित प्राप्तश्चाह्यः

यज्ञमानिपतृभ्यो वा तस्य फलाधिकारात् ॥१३॥ वावधारणे यज्ञभ्य एव देयम् नऽर्विक्पतृभ्यः कुतः तस्य यज्ञमानस्य फ॰रात् तदीयं हि यागावशिष्टं द्रव्यमत्र त्यज्यते ।

भज्ञिषिवेडामुपाध्यक्तर्यामपात्रयोर्न्यतरेण सावित्रयहणं वाममखेति (र.६) ॥ १३॥ सवनीयपुरोडाशं भज्ञ°वा इडायहणोपलज्ञितं सवनीयसम्बन्धि प्रतिपत्तिकर्मज्ञातं समाप्य तत उपांय्यः त्रयोमध्ये ग्रन्यः ण ग्राययणात् साःणं कर्गिति परिमार्जनम् साद्नाभावः ग्रत्र यज्ञपती भगायिति दियज्ञमानकः उद्धः यज्ञपतीन्भगायिति बङ्गषु । ग्रत्रायं पदार्थक्रमः ग्रायदिग्रीनिति प्रैषाक्ते प्रतिप्रस्थानुर्यच्चा पृहादित्यादि संवादालम् । कृद्याभिघारणाखर्धयीः । पिष्ठामार्जनाक्ते कृते सवनीयपुरोडाशासादनादि कृतिधिक्त्ये इडानिधानालम् ग्रत्र स्विष्टकृद्नत्तरं संचरान्युज्ञणमिति विशेषः । ततः पाणिप्रज्ञालनम् उत्रीयमानप्रेषः । पूत्भृत एव दशस् चमसेषूत्रयनम् । शुक्राभावाद्यस्तरणाभिघारणे न भवतः । ग्रनुवचनात्ते यज्ञमानस्याहित्रस्येति जपः । ग्रायाव्य तृतीयस्येत्यादिप्रैषः । ततोऽधर्युग्रमसाधर्यव्य वषद्रारानुवषद्रार्योर्जुद्धति । प्रशास्त्रादिचमसानामनुवषद्रारे कृतेमाभाव इति विशेषः । इदिमन्द्रायेद्मग्रयः इति त्यागौ । प्रति कृतेतुश्रमस इति प्रेषः । चतुर्णा सदिस स्थापनम् । प्रशास्तर्यज्ञित्यादि ग्रायोब्येत्यत्तम् । तत्र प्रशास्त्वचमसयागे

१) ? इति सर्वे A. २) तत्रवि॰शब्दोच A.